

Sygn. akt II K 680/15

Ds. 1642/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Myśliborzu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Damian Carewicz

Protokolant: Dariusz Kuliński

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2016 r.

sprawy

1. **D. W.** – syna P. i E. z domu W., ur. (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 września 2015 r. w B. przy ul. (...), woj. (...), będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 3 czerwca 2008 r. sygn. akt II K 78/08 za podobne przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 22 czerwca 2009 r. do 30 marca 2011 r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 11 lutego 2009 r. sygn. akt II K 227/08 za podobne przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 30 marca 2011 r. do 24 czerwca 2013 r., w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. poprzez kopanie obutą nogą w prawe drzwi pojazdu dokonał uszkodzenia pojazdu V. (...) o numerze rej. (...) w postaci wgniecenia karoserii, wgniecenia klapki zabezpieczającej korek wlewu paliwa, wybicia tylnej szyby pojazdu oraz zarysowania powłoki lakierniczej prawego nadkola pojazdu na szkodę M. K. w wysokości 1.000,00 zł.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

2. **P. W.** – syna T. i R. z domu P., ur. (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 września 2015 r. w B. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. W., poprzez kopanie obutą nogą w prawe drzwi pojazdu dokonał uszkodzenia pojazdu V. (...) o numerze rej. (...) w postaci wgniecenia karoserii, wgniecenia klapki zabezpieczającej korek wlewu paliwa, wybicia tylnej szyby pojazdu oraz zarysowania powłoki lakierniczej prawego nadkola pojazdu, czym działał na szkodę M. K. w wysokości 1.000,00 zł,

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.,

1. oskarżonego D. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 288 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. oraz art. 72 § 1 pkt 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. W. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby, a ponadto zobowiązuje go do przeproszenia pokrzywdzonego M. K. w formie listownej w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty uprawomocnienia się wyroku;
4. na podstawie art. 46 § 1 k.k. nakłada na oskarżonych obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez solidarną zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. K. kwoty 1000 (jednego tysiąca) zł;
5. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot po połowie wydatków sądowych oraz wymierza każdemu z nich opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) zł.

SSR Damian Carewicz

Sygn. akt II K 680/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 27 stycznia 2016 r.

w zakresie dotyczącym oskarżonego D. W.

/Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. Sąd w niniejszej sprawie ogranicza uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 343 k.p.k. do wyjaśnienia jego podstawy prawnej oraz zawartych w nim rozstrzygnięć/

Oskarżony D. W. został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 288 § 1 k.k. ten, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

W dniu 25 września 2015 r. w B. na ul. (...) razem, w tym samym czasie, kopali obutymi nogami w samochód osobowy marki V. (...) o numerze rej. (...) należący do M. K.. W wyniku ich zachowania w pojeździe doszło do uszkodzeń w postaci: wgniecenia karoserii, wgniecenia klapki zabezpieczającej korek wlewu paliwa, wybicia tylnej szyby pojazdu oraz zarysowania powłoki lakierniczej nadkola. W następstwie zachowania D. W. i P. W. pokrzywdzony doznał szkody w wysokości 1.000 zł. Działanie oskarżonych było umyślne, wszakże wielokrotnie kopiąc auto musiała im towarzyszyć chęć spowodowania w nim uszkodzeń. Decydując się na kopanie pojazdu, doskonale wiedzieli, że następstwem ich zachowania będą uszkodzenia. D. W. i P. W. jednocześnie kopali w samochód, każdy z nich wiedział i widział, co robi drugi z nich, nie tylko to akceptował, ale też przejawiał zachowanie tożsame, co świadczy, że działali wspólnie i w porozumieniu. W rezultacie D. W. i P. W., działając wspólnie i w porozumieniu, wyczerpali swoim zachowaniem znamiona art. 288 § 1 k.k.

D. W. czynu swego dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej z art. 64 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 64 § 1 k.k., jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

D. W. był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 3 czerwca 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 78/08 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 11 marca 2008

r. do dnia 3 czerwca 2008 r. i od dnia 22 czerwca 2009 r. do dnia 30 marca 2011 r. D. W. był też wcześniej skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 11 lutego 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 227/08 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 16 września 2008 r. do dnia 22 czerwca 2009 r. i od dnia 30 marca 2011 r. do dnia 24 czerwca 2013 r. Skazania te względem czynu przypisanego oskarżonemu w tym postępowaniu pozostają w relacji z art. 64 § 1 k.k.

Za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Sąd na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu D. W. uzgodnioną przez niego z oskarżycielem publicznym w trybie art. 335 § 1 k.p.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Znaczne były poziom zawinienia sprawcy i stopień szkodliwości społecznej jego czynu. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, aczkolwiek powziętym nagle. Wyrządzona szkoda nie była wysoka, ale zmusza pokrzywdzonego do przejawienia aktywności zmierzającej do jej usunięcia i wydatkowania z tego tytułu określonych środków pieniężnych. W czasie czynu oskarżony był pod wpływem alkoholu, którego nadużycie, jak powszechnie wiadomo, osłabia hamulce motywujące człowieka do przestrzegania porządku prawnego. Oskarżony działał bez żadnego racjonalnego powodu, czym dowiódł, że jest osobą zdemoralizowaną.

Przy orzekaniu kary Sąd wziął pod uwagę na niekorzyść oskarżonego, że był on uprzednio 2 razy karany sędownie za przestępstwa przeciwko mieniu o dużym ciężarze gatunkowym, a przypisanego mu czynu dopuścił się tym razem w warunkach recydywy specjalnej podstawowej.

Na korzyść oskarżonego przy miarkowaniu sankcji karnej poczytać należało to, że w całości przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył co do niego wyjaśnienia, a nadto wyraził wolę tzw. dobrowolnego poddania się karze.

Nie było podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec D. W.. Zgodnie z art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. W czasie popełnienia przypisanego czynu D. W. miał już status osoby uprzednio karanej sędownie na karę pozbawienia wolności, co wyklucza możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w tym postępowaniu.

Niezależnie od tego stwierdzić też trzeba, że prognoza kryminologiczna względem oskarżonego kształtuje się negatywnie, wszakże wcześniej odbywane kary pozbawienia wolności nie zmotywowały D. W. do przestrzegania porządku prawnego, podsądny ponownie popełnił czyn zabroniony, co świadczy o dużym poziomie jego demoralizacji.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonych obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez solidarną zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. K. kwoty 1.000 zł. Suma ta będzie rekompensatą dla pokrzywdzonego doznanego przez niego w następstwie czynu zabronionego uszczerbku majątkowego.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego D. W. na rzecz Skarbu Państwa zwrot połowy wydatków sądowych oraz w oparciu o art. 1 oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) wymierzył mu opłatę w kwocie 120 zł. Sąd miał w tej kwestii na uwadze, że oskarżony jest osobą młodą, zdolną do pracy i przejawiającą aktywność zarobkową, a zatem brak jest podstaw do zwolnienia go od obowiązku uiszczenia należności sądowych, których rozmiar nie jest wysoki.

SSR Damian Carewicz